

REPUBLICA MOLDOVA

**AGENȚIA DE STAT PENTRU PROTECȚIA PROPRIETĂȚII
INDUSTRIALE**

**GHID PRIVIND UTILIZAREA CLASIFICĂRII INTERNAȚIONALE A
BREVETELOR**

**CHIȘINĂU
2004**

Alcătuitori: **Veaceslav CRECETOV**
Aurelia CEBAN
Rita BORDEIANU

Redactor: **Svetlana Canțer**

Redactor tehnic: **Elena POPA**

Aprobat: **de către Consiliul Metodic**
al AGEPI din 2004

Imprimat la Tipografia AGEPI, 2004

CUPRINS

INTRODUCERE

CAPITOLUL I. PRINCIPII DE CLASIFICARE

Informație de invenție

Informație adițională

Obiectul tehnic al invenției

Locurile din clasificare ce corespund obiectelor tehnice ale invențiilor

Locuri axate pe funcție și locuri axate pe aplicare

CAPITOLUL II. CLASIFICAREA OBIECTELOR TEHNICE AL INVENȚIILOR

Cazuri speciale de clasificare

Compuși chimici

Amestecuri sau compoziții chimice

Prepararea sau tratarea compușilor

Articole confecționate manual

Procedee cu mai multe etape, instalații industriale

Detalii, elemente constitutive

Formule chimice generale

Biblioteci combinatorii

CAPITOLUL III. CLASIFICAREA MULTIPLĂ

Clasificarea obiectelor după mai multe aspecte

Diferite tipuri de clasificări multiple

Două invenții într-un document

O invenție în ansamblu, dar caracterizată prin mai multe simboluri

Constituentele unui amestec inventiv, când nu există un singur loc pentru clasificarea amestecului în sine

Utilizarea inventivă a aditivilor neinventivi (în sine) la un material de bază neinventiv (în sine)

Funcție-aplicare(ări)

Un concept inventiv care poate fi clasificat ca un tot întreg în combinație cu unele detalii neinventive (în sine), în care combinația poate fi utilă în scopul cercetării documentare)

CAPITOLUL IV. CLASIFICAREA OBLIGATORIE ȘI NEOBLIGATORIE

Clasificarea obligatorie

Clasificarea neobligatorie

Determinarea informațiilor ce urmează a fi clasificate

Utilizarea revendicărilor pentru identificarea informației de invenție

CAPITOLUL V. PROCEDURA DE CLASIFICARE A DOCUMENTELOR DE BREVET LA DIFERITE NIVELURI DE PUBLICARE

Clasificarea brevetelor eliberate în baza documentării și examinării

Clasificarea cererilor de brevet care au făcut obiectul cercetării documentare dar nu au fost examinate

Clasificarea documentelor de brevet care nu au făcut obiectul cercetării documentare

Observații generale

CAPITOLUL VI. REGULILE APLICABILE ÎN ALEGEREA INTRĂRILOR PENTRU CLASIFICARE

- Alegerea unei subclase
- Alegerea unei grupe
- Regula curentă de clasificare
- Reguli de prioritate
- Regula primului loc
- Regula ultimului loc
- Reguli speciale

CAPITOLUL VII. UTILIZAREA CIB ÎN SCOPURILE CERCETĂRII DOCUMENTARE

Tipuri de documentare

- Documentarea la noutate
- Documentarea la brevetabilitate sau validitate
- Documentarea la riscul de contrafacere
- Documentarea indicativă
- Pregătirea unei documentări
- Definirea domeniului de documentare

Introducere

1. În Ghidul de față este prezentată filosofia și metodologia procedurii de clasificare, înțelegerea căreia va permite efectuarea unei clasificări corecte și precise a documentelor de brevet, și, ca consecință, utilizarea mai eficientă a sistemului de brevete ca mijloc de informare. Ghidul este destinat utilizatorilor sistemului de proprietate industrială, în special, solicitanților/titularilor de brevete, reprezentanților în proprietatea industrială, examinatorilor de brevete și persoanelor implicate în cercetare documentare atât în cadrul instituțiilor de cercetare-dezvoltare, cât și în cadrul AGEPI.

2. Aranjamentul de la Strasbourg privind Clasificarea internațională a brevetelor (1971), intrat în vigoare la 7 octombrie 1975, prevede o Clasificare comună pentru brevete, certificate de autor de invenție, modele de utilitate și certificate de utilitate, denumite în continuare „document de brevet”. Clasificarea internațională a brevetelor este denumită în cele ce urmează „Clasificare „ sau „CIB”.

3. Fiind concepută pentru a permite o clasificare uniformă a documentelor la scară internațională, Clasificarea are, ca prim obiectiv, de a constitui un mijloc eficace de cercetare a documentelor de brevet, utilizată de oficiile de brevete și de alți utilizatori doritori de a determina noutatea și de a aprecia activitatea inventivă (este cuprins progresul tehnic și rezultatele utile sau de utilitate) a unei cereri de brevet.

4. Clasificarea are în plus ca obiective principale să constituie:

- a) un instrument care permite ordonarea metodică a documentelor de brevet pentru a ușura accesul la informațiile tehnologice și juridice pe care acestea o conțin;
- b) un mijloc care permite difuzarea selectivă a informațiilor la toți utilizatorii de informații în materie de brevete;
- c) un mijloc care permite cercetarea stadiului anterior în anumite domenii;
- d) un mijloc care permite de a stabili evoluțiile statistice ale proprietății industriale care permit, la rândul or, analiza evoluției tehnicii în diverse domenii.

5. Persoana care clasifică documentul se va conduce de Ghidul de utilizare a CIB în vigoare, care constituie o parte integrantă a Clasificării, și va atribui simbolurile de clasificare conform ediției CIB în vigoare la data clasificării. La moment este în vigoare ediția a 7-a a CIB; din 1

ianuarie 2006 va intra în vigoare ediția a 8-a, care va fi disponibilă atât pe suport de hârtie, cât și în format electronic.

CAPITOLUL I. PRINCIPII DE CLASIFICARE

6. Documentele de brevet pot cuprinde două tipuri de informații, Informație de invenție și Informație adițională. Pentru ambele categorii de informații se aplică aceleași reguli de atribuire a simbolurilor de clasificare, care vor fi expuse mai jos.

Informație de invenție

7. Informația de invenție este acea informație, care din ansamblul de informații tehnice dezvăluite în documentul de brevet (de exemplu, în revendicări, descriere, desene) reprezintă aportul adus de invenție stadiului anterior. Informația de invenție se determină în contextul stadiului anterior, prin elementele definite de revendicările documentului de brevet, ținând cont în același timp de descriere și desene.

8. „Aportul adus stadiului anterior” subînțelege toate informațiile noi și neevidente ce sunt expres dezvăluite într-un document de brevet, care nu fac parte din stadiul anterior și care reprezintă, astfel, diferența dintre obiectul documentului de brevet și ansamblul de obiecte tehnice care au fost deja făcute accesibile publicului

Informație adițională

9. Informația adițională corespunde informațiilor tehnice nebanale referitor la obiectul invenției, cuprinse în descriere, dar care nu fac obiectul unei revendicări și, care în sine nu aduc nici un aport la stadiul anterior, însă pot constitui o informație utilă pentru cercetător.

10. Informația adițională completează informația de invenție prin indicarea, de exemplu, a elementelor constitutive ale unei compoziții ori a elementelor sau părților constitutive ale unui procedeu, sau a unei structuri, ori a utilizării sau aplicărilor obiectelor tehnice clasificate.

Obiectul tehnic al invenției

11. Invențiile pot avea ca obiect procedee, produse, aparate sau materiale (ori modul în care acestea sunt utilizate sau aplicate). Acești termeni vor fi subînțeleși în sensul lor cel mai larg, după cum arată exemplele de mai jos:

- a) Exemple de procedee: polimerizare, fermentare, separare, fasonare, transportoare, tratare, transfer și transformare de energie, construcție, preparare a articolelor, măsurări, metode de exploatare a mașinilor și modul de funcționare a acestora, procesare și transmitere a informațiilor etc.
- b) Exemple de produse: compuși chimici, compoziții, țesături, microorganisme.
- c) Exemple de aparate: aparatajul utilizat în procedeele chimice sau fizice, instrumente, accesorii, mașini, dispozitive destinate pentru executarea anumitor operații.
- d) Exemple de materiale: ingredientele unui amestec.

12. Este important de notat că un aparat poate fi considerat ca fiind un produs, deoarece este fabricat prin intermediul unui procedeu. Cu toate acestea, este preferențial de utilizat termenul „produs” pentru a desemna rezultatul unui procedeu indiferent de funcția lui ulterioară, de exemplu, produsul final al unui procedeu chimic sau de fabricare, în timp ce termenul „aparat” se utilizează în asociere cu aplicarea sau cu scopul pentru care el este destinat, de exemplu, pentru desemnarea unui aparat pentru producerea gazelor sau a unui aparat de tăiat. Materialele din mătase se vor considera produse.

Locurile din clasificare ce corespund obiectelor tehnice ale invențiilor

13. Clasificarea urmărește ca scop să asigure ca un obiect tehnic, care se referă în mod esențial la o invenție, să fie clasificat pe cât e posibil în ansamblul său și nu prin intermediul unei clasificări distincte a fiecăruia din elementele sale constitutive.

14. La rândul lor, elementele constitutive ale unui obiect tehnic pot de asemenea constitui o informație de invenție, în cazul în care ele reprezintă în sine un aport adus stadiului anterior, adică dacă reprezintă un subiect nou și neevident.

Locuri axate pe funcție și locuri axate pe aplicare

15. Obiectele tehnice ale invențiilor tratate în documentele de brevet se referă la natura sau la funcția intrinsecă a unui lucru, ori la modul în care acest lucru este utilizat sau aplicat. Prin termenul „lucru” este desemnat orice subiect tehnic, tangibil sau nu, de exemplu, un procedeu, un produs sau un aparat. Clasificarea se utilizează în funcție de considerațiile precedente. Ea cuprinde locuri pentru a clasifica:

a) Un lucru în general, adică caracterizat prin natura sau funcția lui intrinsecă, altfel spus, un lucru care este independent de vreun domeniu specific de utilizare sau care nu se schimbă din punct de vedere tehnic dacă nu se ține seama de domeniul de utilizare indicat, adică care nu este special conceput pentru a fi utilizat în acest domeniu.

Exemple: 1) Subclasa F16K cuprinde supapele caracterizate prin elemente de structură sau de funcționare care nu depind de natura lichidului (de exemplu, a uleiului) care trece prin supapă sau de un oarecare sistem din care poate face parte supapa.

2) Clasa C 07 cuprinde compuși chimici organici caracterizați prin structura lor chimică, și nu prin modul lor de aplicare.

3) Subclasa B 01D acoperă filtrele în general.

b) Un lucru „special adaptat” sau „special conceput pentru” o utilizare sau un scop special, adică modificat sau special construit pentru utilizarea sau scopul considerat.

Exemplu: Subclasa A61F2/24 vizează supapa mecanică (valvă) special concepută pentru a fi amplasată într-o inimă umană.

c) Utilizarea sau aplicarea specială a unui lucru.

Exemplu: Filtrele special concepute pentru un scop special sau în combinație cu un alt aparat sunt clasificate la locuri axate pe aplicare, de exemplu, A 24D 3/00, A 47J 31/06.

b) Incorporarea unui lucru într-un sistem mai vast.

Exemplu: Subclasa B60G vizează incorporarea unui arc cu lame în suspensia unei roți de vehicul.

16. Locurile care aparțin categoriei a) de mai sus sunt denumite „locuri axate pe funcție”. Locurile care aparțin categoriilor b)- d) sunt denumite „locuri axate pe aplicare”.

17. Locurile din Clasificare, de exemplu subclasele, nu întotdeauna sunt axate exclusiv pe funcție sau aplicare în raport cu alte locuri.

Exemplu: Cu toate că subclasele F16K (supape, etc.) și F16N (lubrifiere), sunt ambele axate pe funcție, a doua cuprinde locuri axate pe aplicare pentru anumite supape special adaptate la sisteme de lubrifiere (F16N23/00 - adaptări speciale ale supapelor de reținere), în timp ce, invers, prima cuprinde locuri axate pe aplicare pentru caracteristicile de lubrifiere a robinetelor pentru vane sau a sertarelor (F16K3/36 – caracteristici referitor la lubrifiere).

De altfel, expresiile „loc axat pe funcție” și „loc axat pe aplicare” nu pot fi întotdeauna considerate ca având un sens absolut. Ca consecință, un anumit loc poate fi axat mai mult pe funcție decât un al treilea loc.

Exemplu: Grupa F02F3/00 vizează pistoane ale motoarelor de ardere în general și este axat pe funcție mai mult decât grupa F02B55/00, care vizează mai precis pistoanele rotative ale motoarelor de ardere, dar este mai puțin axată pe funcție decât subclasa F16J, care se referă la pistoane în general.

CAPITOLUL II. CLASIFICAREA OBIECTELOR TEHNICE ALE INVENȚIILOR

18. Este foarte important să se definească exact obiectul sau obiectele tehnice la care se referă esențial invenția. Ca consecință, este necesar de examinat acest lucru în raport cu fiecare din categoriile vizate la paragrafele 11-16 ca să se determine locurile corespunzătoare în Clasificare.

Exemplu: Dacă un document descrie pistoane, este necesar să ne întrebăm dacă obiectul tehnic este constituit dintr-un piston în sine însăși sau dacă obiectul tehnic este altul, de exemplu, dacă constă din adaptarea specială a unui piston în vederea utilizării sale pentru un aparat special sau în cadrul unui ansamblu de pistoane dintr-un sistem mai vast, de exemplu într-un motor cu ardere internă.

19. Informația de invenție se referă deseori la un domeniu specific de utilizare și locurile axate pe aplicare sunt destinate să acopere în întregime clasificarea acestor obiecte. Locurile axate pe funcție comportă un concept mai vast, în interiorul căruia caracteristicile de structură sau de funcționare a unui obiect pot să fie aplicate în mai multe domenii de

utilizare sau în interiorul căruia aplicarea într-un domeniu specific de utilizare nu este considerată ca o informație de invenție.

Exemplu: Grupa principală C09D5/00 cuprinde diverse compoziții de considerare axate pe aplicare (grupa C09D5/16 cuprinde de exemplu, vopsele antivegetative, pe când grupele C09D101/00-201/00 vizează aspecte ale compozițiilor de consolidare axate pe funcție, știind polimerul care stă la baza compoziției).

20. În caz de dubiu, pentru a determina dacă un obiect tehnic trebuie să fie clasificat într-un loc axat pe funcție sau într-un loc axat pe aplicare, este necesar să se ia în considerare următoarele:

a) Dacă se menționează o aplicare particulară, fără ca aceasta să fie dezvăluită detaliat sau descrisă deplin, clasificarea se va efectua la locul axat pe funcție, dacă există un astfel de loc. Acesta va fi probabil cazul când sunt menționate sumar mai multe aplicații.

b) Dacă elementele esențiale ale obiectului se referă atât la natura sau funcția intrinsecă a unui lucru, cât și la utilizarea lui specială ori adaptarea specială pentru un sistem mai vast sau incorporarea în acesta, obiectul va fi clasificat atât într-un loc axat pe funcție, cât și într-un loc axat pe aplicare, dacă aceste locuri există.

c) În cazul în care principiile de clasificare enunțate la punctele a) și b) de mai sus nu pot fi aplicate, clasificarea se efectuează atât într-un loc axat pe funcție cât și în locurile pertinente axate pe aplicare.

21. Când este necesar să se clasifice un sistem considerat în ansamblul său (combinație), se vor lua în considerare în măsură egală părțile sau detaliile acestui sistem care sunt noi și neevidente. În această situație este necesar de a clasifica sistemul, pe de o parte și părțile și detaliile acestuia, pe de altă parte.

Exemplu: Când un document se referă la modul în care un anumit lucru, de exemplu, un arc cu foi, lame, este integrat într-un sistem mai vast, de exemplu, suspensia roții unui vehicul, el se referă deci la întregul sistem mai vast și va fi clasificat la locul corespunzător acestui sistem (B60G). Dacă documentul se referă, de asemenea, la lucru în sine, adică arcul cu lame ca atare, el se va clasifica de asemenea în locul corespunzător lucrului respectiv (F16F).

22. După cum s-a menționat anterior, obiectul tehnic al unei invenții poate corespunde diverselor categorii de obiecte determinate în paragrafele 11 și 12, care, de regulă, sunt indicate în titlul de clasificare (la nivel de clasă, subclasă, grup etc.). Dacă pentru vreun subiect tehnic particular nu menționează nici un loc distinct în clasificare titlul pentru această categorie de obiect, clasificarea se va efectua în locul cel mai convenit care vizează alte categorii (vezi paragrafele 23-29 referitor la cazuri speciale). În aceste cazuri, dacă titlul intrării corespunzătoare nu indică direct acest fapt, va fi utilă folosirea altor mijloace, cum ar fi trimiterile, notele explicative, definițiile, care întotdeauna se vor lua considerare. Definițiile, când acestea există, prezintă informații precise asupra locurilor ce urmează a fi menținute pentru clasificarea categoriilor de subiecte care nu sunt precis definite în titlurile de clasificare.

Cazuri speciale de clasificare

Compuși chimici

23. Când invenția se referă la un compus chimic (organic, anorganic sau macromolecular), ea este clasificată în secțiunea C conform structurii sale chimice. Când ea se referă la un domeniu specific de utilizare, ea este de asemenea clasificată în locul prevăzut pentru acest domeniu, dacă acest domeniu de utilizare constituie o caracteristică tehnică esențială a obiectului. Cu toate acestea, dacă compusul chimic este cunoscut și invenția se referă numai la aplicarea acestui compus, ea se clasifică numai în locul care cuprinde domeniul de utilizare.

Amestecuri sau compoziții chimice

24. O invenție care se referă la un amestec de produse chimice sau la o compoziție chimică este clasificată în locul prevăzut pentru acest amestec sau compoziție, în măsura în care acest loc există, de exemplu, C03C (sticlă), C04B (ciment, ceramică), C08L (compoziții conținând compuși macromoleculari), C22 (aliaje). În lipsa unui astfel de loc, acest amestec sau această compoziție este clasificată conform utilizării sau aplicării sale. Dacă utilizarea sau aplicarea constituie de asemenea o caracteristică tehnică esențială a obiectului invenției, amestecul sau compoziția este clasificată simultan atât conform compoziției chimice, cât și conform utilizării sau aplicării sale. Dacă, totuși, amestecul sau compoziția chimică este cunoscută și invenția se referă numai la utilizarea acesteia, ea se clasifică numai în locul care se referă la domeniul de utilizare.

Prepararea sau tratarea compușilor

25. Când invenția se referă la un procedeu de preparare sau de tratare a unui compus chimic, ea este clasificată în locul prevăzut pentru procedeul de preparare sau de tratare a compusului considerat. În lipsa unui astfel de loc, ea este clasificată în locul prevăzut pentru compus. Dacă compusul obținut în urma procedurii de preparare este de asemenea nou, el se va clasifica în același timp conform structurii sale chimice. Obiectele invenției care se referă la procedee generale de preparare sau tratare a unor clase de compuși sunt clasificate în grupele prevăzute pentru procedeele folosite, când astfel de grupe există.

26. Când o invenție se referă la un aparat, ea este clasificată la locul prevăzut pentru acest aparat, dacă el există. În lipsa unui astfel de loc, aparatul se clasifică în locul rezervat procedurii executat cu acel aparat. Când invenția se referă la un procedeu de fabricare sau de tratare a produselor, ea se clasifică în locul prevăzut pentru procedeul realizat. În lipsa unui astfel de loc, fabricarea sau tratarea produselor este clasificată în locul prevăzut pentru aparatul destinat să execute procedeul. Dacă nu există locul pentru fabricarea unui produs, aparatul sau procedeul de fabricare este clasificat în locul prevăzut pentru produs.

Articole confecționate manual

27. Când invenția se referă la un articol, ea este clasificată în locul care se referă la acest articol. Dacă nu există un loc de așa natură, invenția este clasificată într-un loc corespunzător axat pe funcție (adică conform funcției pe care o îndeplinește articolul), sau în cazul în care aceasta nu este posibil, conform domeniului de utilizare.

Exemplu: Când articolul ce necesită a fi clasificat este un distribuitor de clei special adaptat pentru legatul cărților, el va fi clasificat în grupa B42C9/00 intitulată „Aplicarea cleiului sau a adezivului special la legat”. Dat fiind faptul că nu este prevăzut nici un loc special prevăzut distribuitori de clei destinați legatului, aceștia se vor clasifica conform funcției, adică în locul desemnat „ aplicarea cleiului”.

Procedee cu mai multe etape, instalații industriale

28. Când invenția se referă la un procedeu ce include mai multe etape sau la o instalație industrială, ce constă, respectiv, dintr-o combinație de

operații sau de aparate, invenția se clasifică ca un tot întreg, adică în locul prevăzut pentru această combinație (vezi, de exemplu, subclasa B09B). Dacă nu există un astfel de loc, invenția se clasifică la locul prevăzut pentru produsul obținut prin intermediul procedurii sau instalației. Când invenția se referă, de asemenea, la un element al combinației, de exemplu, la o etapă particulară a procedurii sau la o mașină în instalație, acest element este clasificat separat.

Detalii, elemente constitutive

29. Când o invenție se referă la detalii sau elemente constitutive ori funcționale ale unui obiect, de exemplu, a unui aparat, se vor aplica următoarele reguli de clasificare:

- a) Detaliile sau elementele care se referă la sau care sunt special adaptate pentru o singură categorie de obiecte sunt clasificate în locurile rezervate pentru detaliile ce se referă la această categorie de obiect, dacă ele există.
- b) În lipsa locurilor de această categorie, detaliile sau elementele se vor clasifica în locurile rezervate pentru obiectul în cauză.
- c) Detaliile sau elementele care se referă la mai multe categorii de obiecte sunt clasificate în locurile cu caracter mai general în privința detaliilor, dacă ele există.
- d) În lipsa locurilor de caracter mai general, detaliile sau elementele se vor clasifica în funcție de toate categoriile de obiecte, la care ele evident se referă.

Exemplu: În subclasa A45B, grupele 11/00–23/00 cuprind diferite tipuri de umbrele, în timp ce grupa 25/00 se referă la părțile constitutive ale umbrelor, aplicabile la mai multe tipuri ale acestora.

Formule chimice generale

30. Grupurile mari de compuși chimici înrudiți adesea sunt exprimate sau revendicate printr-o formulă chimică generală. Formulele generale sunt prezentate în formă de tip al compusului chimic, cel puțin una din variabile fiind aleasă dintr-o serie de posibilități (de exemplu, revendicări de tipul „Markush” referitor la compuși). Utilizarea formulelor generale pune problema clasificării, deoarece aceste formule cuprind un număr considerabil de compuși ce pot fi clasificați separat într-un număr considerabil de locuri. În acest caz se vor clasifica doar compușii chimici care se vor considera a fi utili în scopurile documentării. Când compușii

chimici sunt descriși printr-o formulă chimică generală, procedura de clasificare se va realiza în modul următor:

Prima etapă: Toți compușii „identificați în întregime” care sunt noi și neevidenți se vor clasifica, dacă sunt:

- i) revendicați în mod expres, în sine sau într-o compoziție;
- ii) produsele obținute prin procedeul revendicat; sau
- iii) derivați ai unuia dintre aceștia.

Un compus este considerat ca „identificat în întregime” când:

a) structura sa este indicată printr-o formulă sau o denumire chimică exactă, sau poate fi dedusă din prepararea sa plecând de la reactivi determinați, dintre care este ales maximum unul singur din lista de variante;

b) este caracterizat printr-o proprietate fizică (de exemplu, punctul de topire), sau prepararea sa este descrisă printr-un exemplu real însoțit de detalii practice.

Compuși identificați numai printr-o formulă chimică empirică nu sunt considerați ca „compuși identificați în întregime”.

Etapa a doua: Dacă nu este dezvăluit nici un compus „identificat în întregime”, formula generală este clasificată în grupa sau grupele care acoperă cel mai precis tot ansamblul sau majoritatea realizărilor posibile. Clasificarea se va limita la o singură grupă sau la un număr foarte restrâns de grupe.

Etapa a treia: În afară de clasificarea obligatorie, care va fi expusă mai jos, este posibil de a efectua o clasificare neobligatorie, în cazul în care alți compuși relevanți din formula generală prezintă interes.

Dacă clasificarea tuturor compușilor „identificați în întregime” în locurile corespunzătoare cele mai precise comportă un număr mare de simboluri de clasificare (de exemplu, mai mult de 20), poate fi necesar de a limita numărul de simboluri. Acest lucru este posibil de efectuat, de exemplu, în cazul în care clasificarea compușilor „identificați în întregime” conduce la atribuirea unui număr mare de subgrupe dependente de una și aceeași grupă de nivel ierarhic direct superior. În acest caz, compușii pot fi clasificați numai în această grupă superioară. În caz contrar, ei vor fi clasificați în ansamblul de subgrupe mai precise.

Biblioteci combinatorii

31. Colecția alcătuită dintr-un număr mare de compuși chimici, entități biologice sau alte substanțe pot fi prezentate în formă de „biblioteci”. O bibliotecă, în general, cuprinde un număr considerabil de elemente care fiind clasificate separat într-un număr mare de intrări ar face dificilă cercetarea documentară. Prin urmare, numai elementele considerate ca „identificate în întregime” având același generic ca al compușilor din formula generală vor fi obligatoriu clasificați în grupele în care ei sunt prevăzuți cu cea mai mare precizie, de exemplu, din secțiunea C. Începând cu ediția a 8-a a CIB, biblioteca în ansamblul său va fi clasificată într-o grupă corespunzătoare a subclasei C40B. În afară de clasificarea obligatorie susmenționată, este posibil de a efectua o clasificare neobligatorie, în cazul în care alte elemente ale bibliotecii prezintă un interes.

CAPITOLUL III. CLASIFICAREA MULTIPLĂ

32. Primul obiect în clasificare este prioritar. În cercetare în funcție de conținutul documentului de brevet, informațiile ce sunt dezvăluite în descriere pot cere atribuirea mai multor simboluri de clasificare.

33. Clasificarea multiplă a documentelor este necesară în cazul în care categorii diverse de obiecte, cum ar fi procedee, produse, aparate sau materiale, pentru care există intrări specifice în clasificare, constituie o informație de invenție. Un alt exemplu de clasificare multiplă poate fi clasificarea în locurile axate pe funcție și în locurile axate pe aplicare, când elementele tehnice esențiale ale obiectului invenției se referă la aceste două categorii de locuri.

34. Clasificarea multiplă sau clasificarea asociată de indexare este de asemenea recomandată, fără a fi obligatorie, pentru a indica informațiile adiționale într-un document de brevet, când acestea prezintă interes pentru cercetarea documentară.

Clasificarea obiectelor după mai multe aspecte

35. Un tip special de clasificare multiplă prezintă clasificarea după mai multe aspecte. Ea se aplică obiectelor care, datorită naturii sale, se

caracterizează prin mai multe aspecte, de exemplu, prin structura sa intrinsecă sau utilizare, sau proprietățile speciale. Clasificarea obiectului conform unui singur aspect ar conduce la informații incomplete în scopul cercetării documentare. Simbolurile de clasificare atribuite trebuie să fie limitate numai la acele intrări din Clasificare ce nu acoperă decât un singur aspect al obiectului tehnic identificat. Este necesar de a ține cont în măsură egală de toate locurile în care se poate adevăra necesitatea clasificării altor aspecte nebanale ale obiectului tehnic cercetat.

Diferite tipuri de clasificări multiple

Două invenții într-un document

36. Din punct de vedere al clasificării, orice invenție dintr-un document se va trata separat de parcă ar fi un document separat. Când există locuri de clasificare corespunzătoare pentru fiecare invenție, atunci se vor atribui toate simbolurile necesare, adică simbolurile de tip informație de invenție.

O invenție în ansamblu, dar caracterizată prin mai multe simboluri,

37. Este situația în cazurile în care nu există o singură intrare de clasificare pentru invenția în ansamblu, în majoritatea cazurilor din motivul că nu sunt prevăzute intrări specifice pentru combinații. În așa caz este posibil ca un singur concept inventiv să fie acoperit prin două grupe de clasificare, ambele clasificări fiind ca „informație de invenție”. În locurile în care se aplică regula primului sau regula ultimului loc (sau de prioritate generală) va fi atribuit numai un singur simbol, dar se recomandă cu insistență de a atribui simboluri de tipul „informație adițională” pentru aspectele ce nu sunt acoperite de prima clasificare. În cazul în care există un loc bine definit pentru combinație, nu va fi o problemă prima clasificare (informație de invenție), dar poate fi foarte util pentru documentare de a indica aspectele multiple (componentele) folosind clasificarea de tip adițional.

Constituentele unui amestec inventiv, când nu există un singur loc pentru clasificarea amestecului în sine.

38. Acest caz este foarte similar cazului 2, însă aici numărul constituenților poate fi foarte mare, încât clasificarea reală după mai multe aspecte cu atribuirea tuturor simbolurilor nu este posibilă. În asemenea situație, pentru constituente clasificarea se va orienta spre selecționarea a câtorva celor mai importante simboluri, care se vor aplica acestora în același mod cum este descris în punctul 2.

Utilizarea inventivă a aditivelor neinventivi (în sine) la un material de bază neinventiv (în sine).

39. În acest caz special judecata referitor la faptul ce se adaugă la stadiul anterior poate fi dificilă, deoarece nici unul din componenți nu este inventiv în sine. În cazul în care nu este un singur loc pentru amestec (materialul de bază + aditivii), va fi necesar de clasificat invenția într-un loc mai general ca informație de invenție, atribuind o clasificare adițională pentru ingrediente.

Funcție - aplicare(ări)

40. În cazul în care prezintă interes atât aspectele de funcționare, cât și de aplicare (adică conține informație de invenție), clasificarea se va face în ambele locuri, cele axate pe funcționare și cele axate pe aplicare. În cazul în care vreunul din aceste aspecte este neinventiv, dar se consideră a fi „util pentru documentare”, ultimul se va clasifica ca informație adițională .

Un concept inventiv care poate fi clasificat ca un tot întreg în combinație cu unele detalii (neinventive în sine), în care combinația poate fi utilă în scopul cercetării documentare.

41. În aceste situații nu există dubii referitor la clasificarea invenției. Cu toate acestea, persoana care clasifică poate considera a fi necesară de asemenea clasificarea detaliilor care ar putea fi utile pentru documentare. Aceasta ar conduce la supraîncărcarea grupelor cu documente care nu sunt relevante când se efectuează o cercetare documentară într-un grup pentru un concept inventiv.

Acesta ar fi un caz tipic pentru utilizarea marcării de informație adițională.

Documentele care descriu aceste detalii numai în combinație trebuie să fie separate de la documentele care le descriu ca invenții în sine. După caz, informațiile de tip adițional poate fi căutată în modul boolean, adică împreună cu clasificarea informației de invenție .

CAPITOLUL IV. CLASIFICAREA OBLIGATORIE ȘI NEOBLIGATORIE

42. După cum a fost prezentat la punctele 77-80 de mai sus, documentele de brevet conțin informație de invenție și pot, de asemenea, conține informație adițională, adică informații tehnice nebanale care în sine nu aduc un aport stadiului anterior, dar care pot prezenta informații utile pentru cercetător.

43. Informațiile de invenții sunt întotdeauna reprezentate prin simboluri de clasificare.

Informațiile adiționale sunt reprezentate prin simboluri de clasificare, coduri de indexare sau prin ambele.

Clasificarea obligatorie

44. Clasificarea obligatorie reprezintă clasificarea tuturor obiectelor ce constituie informație de invenție.

45. „Informația de invenție” reprezintă o parte din dezvoltarea totală și este utilizată pentru clasificarea obligatorie. De regulă, aceasta este o parte a descrierii, care necesită a fi interpretată corect în lumina termenilor utilizați în revendicări. De exemplu, dacă în revendicare este formulat pe larg „mijloace de fixare” și unicul element dezvoltat în descriere este capsă, la clasificare acest fapt se va interpreta că invenția se referă la mijloace de fixare cu capse. Acest mod de interpretare are ca scop asigurarea faptului că documentul de brevet reprezintă o valoare utilă ca document de referință în grupa în care el este clasificat. Cu toate acestea, pot exista situații când revendicările nu acoperă în întregime invenția. În astfel de situații, partea descrierii ce conține modurile de realizare dezvoltate complet (de exemplu, cel mai bun mod de realizare) ale invenției va fi folosită în scopul clasificării obligatorii.

46. Un „lucru” inventiv separat este potențial definit de revendicările documentului de brevet. Suma tuturor „lucrurilor” inventive separate din revendicările documentului de brevet trebuie întotdeauna să fie considerată un tot întreg ca o invenție care este obligator de clasificat. Deci, deseori este necesar de a atribui mai multe clasificări pentru a acoperi deplin toate „lucrurile” separate.

47. Invenția, așa cum ea este definită în revendicări, și informațiile de invenție din descriere pot conține câteva aspecte noi sau neevidente ale spectrului larg al tematicii inventive a invenției, care pot fi separat clasificate. O regulă generală pentru clasificarea obligatorie este cea că

fiecare aspect distinct al informației de invenție trebuie să fie clasificat, dacă el aduce o contribuție nouă sau neevidentă la stadiul anterior.

Pentru brevete eliberate, toate subiectele informației de invenție revendicate separat vor reprezenta o contribuție la stadiul anterior. Pentru alte documente de brevet, publicate până la determinarea existenței vreunui obiect brevetabil, revendicările în forma existentă, informația de invenție și experiența persoanei ce clasifică multiplicat la o cercetare documentară finalizată vor fi utilizate pentru interpretarea inițială a obiectului nou și neevident. Aceasta poate avea ca rezultat că unele revendicări în cererile publicate să nu fie clasificate, deoarece au fost considerate ca fiind evident nebrevetabile. Prin urmare, modificarea clasificării inițiale este binevenită pentru documentele de brevet la diferite etape de examinare sau publicare.

Subsubsecțiunile ce urmează mai jos, prezintă îndrumări suplimentare pentru interpretarea regulii generale de clasificare obligatorie în unele situații particulare:

(a) Orice categorie distinctă a „lucrului” inventiv care s-a determinat a fi în informația de invenție în revendicările care reprezintă o contribuție nouă și neevidentă la stadiul anterior, trebuie să fie clasificate. Ca exemplu poate servi o metodă pentru construcția unui automobil și aparatul pentru construcția automobilului, care sunt revendicate separat și ambele prezintă informație de invenție. Fiecare din această categorie separată de invenție va fi clasificată ca un tot întreg. Aici pot fi atribuite mai multe clasificări sau una singură, deoarece anumite procedee și aparate pentru obținerea produsului potențial pot fi clasificate în aceeași grupă sau în subclase separate.

(b) Orice „lucru” în limitele unei singure categorii de invenție specificat în revendicări și în informația de invenție trebuie să fie clasificat ca un tot întreg (de exemplu, „lucrul” complet și nu numai părțile lui). Aceasta înseamnă că clasificarea fiecărui „lucru” separat revendicat se va efectua în integritatea sa ca informație de invenție, într-o clasificare unică în limitele acoperite de ea. Acest mod de abordare nu va împiedica de a efectua o clasificare adițională separată a alternativelor sau a (variantelor) unor componente individuale care sunt noi.

(c) De fiecare dată când informația de invenție specifică o singură categorie de invenție, care include multiple variante alternative, moduri de realizare sau specii, care sunt revendicate și dezvăluite în măsura necesară în informația de invenție (de exemplu, diferite tipuri de

arcuri de autovehicule, compuși organici cu formula de tip Markush,) fiecare element urmează a fi clasificat ca un tot întreg. Clasificarea se va face pentru fiecare mod de realizare de aceeași manieră cum este specificat în punctul („a”), adică se va efectua clasificarea tuturor variantelor acoperite de revendicări, care au o formulă chimică generală, în cazul în care toate aceste variante sunt specificate și dezvăluite în măsura necesară în informația de invenție din documentul de brevet (descriere). De asemenea, clasificarea variantelor în limita unui document de brevet poate include clasificarea axată pe funcție (de exemplu, pentru o utilizare mai generală) și o altă clasificare axată pe aplicare, pentru care aceste variante sunt special destinate. Titlurile, definițiile și notele explicative din clasificator vor fi utilizate ca ajutor în limitarea clasificării inițiale.

Totuși, clasificarea nu se va efectua separat pentru fiecare dintre speciile sau modurile de realizare ale invenției, în cazurile în care ele se vor încadra în limitele aceluiași simbol de clasificare.

(d) În cazul în care informația de invenție de documentul de brevet include o invenție pentru un „lucru” și o componentă sau a parte a acestui „lucru” deja clasificat ca un tot întreg care se determină a fi nou sau neevident, această componentă nouă sau o parte a acesteia vor fi supuse clasificării obligatorii.

Clasificarea neobligatorie

48. Este de dorit să fie clasificate toate informațiile adiționale, deoarece odată fiind publicat documentul de brevet, aceste informații tehnice divulgate se pot dovedi a fi pertinente, de exemplu, pentru cererile de brevet ulterioare, eventual, pot fi utile în scopul documentării. Unele intrări în clasificare sunt acompaniate de recomandări destinate ajutorării persoanei care clasifică la clasificarea neobligatorie sau de indexare neobligatorie.

Determinarea informațiilor ce urmează a fi clasificate

49. Principalul moment în procedura de clasificare este determinarea corectă a informațiilor ce urmează a fi clasificate. Aceasta, de fapt, se referă la clasificarea obligatorie, care, adică determinarea informației de invenție în lumina aportului adus la stadiul anterior, deoarece pentru clasificarea neobligatorie nu există careva reguli specifice.

50. Pentru determinarea informației de invenției se va aplica modul de abordare problemă-soluție.

Această teorie este larg utilizată pentru determinarea activității inventive, însă ea poate fi perfect și ușor aplicată în procedura de clasificare. Urmând acest mod de abordare, informația de brevet poate fi divizată în trei părți:

- Stadiul anterior al invenției
- Problema pe care o rezolvă invenția
- Aportul adus stadiului anterior (elementele tehnice noi) care constituie soluția propusă pentru rezolvarea problemei

Într-un document de brevet poate fi mai mult decât o singură problemă. De asemenea, poate fi mai mult decât un aport la stadiul anterior, din cauza că poate fi mai mult decât o problemă sau din cauza că există soluții alternative pentru soluționarea unei singure probleme. Pot fi, de asemenea, diverse stadii anterioare, de exemplu, în cazul în care un document se referă atât la un sistem, cât și la o detaliu (detalii) ale acestui sistem.

51. Divizarea informației referitor la fiecare invenție în aceste trei părți nu este dificil de făcut, deoarece este un mod standard de redactare a descrierii invenției, astfel, informațiile respective sunt deseori deja structurate în așa mod în documentul de brevet. Mai mult, majoritatea revendicărilor din brevet sunt formulate în forma bipartită, fiind astfel separat stadiul anterior de la aportul adus la acesta.

52. Sunt două motive pentru definirea problemei ca parte componentă a informației de invenție. Primul motiv este că aceasta ajută la definirea părților din descriere ce aparțin informației de invenție. Persoana ce clasifică invenția poate analiza fiecare parte de informație și decide dacă ea reprezintă o parte a soluției ce rezolvă problema sau nu. Al doilea motiv este că se formează o legătură dintre informația de invenție și părțile "axate pe problemă" din Clasificare, cum ar fi locurile axate pe aplicare. Această legătură este greu de perceput dacă se vor lua în considerare numai elementele tehnice.

53. Informația completă despre ceea ce include o invenție cuprinde nu numai aportul adus stadiului anterior, dar, de asemenea, stadiul anterior cunoscut și problema. Clasificarea numai a informațiilor ce aduc un aport la stadiul anterior fără informațiile care le pun pe acestea în contextul invenției, nu are nici un sens.

54. Clasificarea internațională de brevete conține locuri pentru toate trei părți ale informației de invenție: grupe orientate la stadiul anterior, grupe

orientate pe problemă și grupe orientate pe aportul adus stadiului anterior.

Aproape toate subclasele dau posibilitatea de a indica stadiul anterior. Aceasta, este de exemplu, schema, care subdivizează tehnologiile în conformitate cu diferite tipuri de funcții a „lucrurilor”. Un exemplu tipic va fi:

A 01B 5/00 - plug cu organe active rotative, de exemplu discuri

Multe subclase dau posibilitatea de indicare a problemei. Majoritatea grupelor axate pe aplicare reprezintă grupe de această categorie. Un exemplu tipic va fi:

A 01B 13/00 - pluguri sau mașini similare pentru lucrări speciale

A 01B 61/00 - dispozitive sau piese de mașini sau utilaje agricole pentru evitarea unei suprasolicitări

Multe subclase dau posibilitatea de indicare a aportului adus stadiului anterior, fie în combinație cu „lucrul” ca un tot întreg, fie în formă de grup de „detalii”. Un exemplu tipic va fi:

A 01B 17/00 - mașini de scos rădăcinoase cu mecanisme de separare și transport

A 01B 71/00 - construcția sau amplasarea mecanismelor de fixare sau reglaj al acționării a prizei de putere de acționare a mașinilor sau utilajelor agricole; Mijloace de protecție a pieselor împotriva prafului sau altor similari; Adaptarea de elemente de mașini la sau pentru scopuri agricole.

Acestea sunt cele trei aspecte esențiale diferite ale invențiilor. În cazuri excepționale, singurul plug poate fi corect clasificat, de exemplu, în toate trei grupe A01B3/00, A01B 13/00 și A01B 17/00, în funcție de diferite aspecte. În cazuri extrem de rare, este posibil de a prezenta o informație completă despre aceste trei aspecte prin clasificarea într-un singur loc. În majoritatea subclaselor sau domeniilor tehnologice poate fi indicat numai un singur aspect.

55. Aportul adus stadiului anterior întotdeauna trebuie să fie clasificat.

55a. În unele cazuri, aportul adus stadiului anterior ca o entitate în sine poate fi clasificat separat. Aici, de exemplu, este cazul când un sistem mai vast este perfecționat prin substituirea unui component cunoscut cu un component nou, care prezintă un interes separat, dar care are aceleași funcții ca și componentul cunoscut și nu modifică sistemul vast în întregime.

55b. În unele cazuri, aportul adus stadiului anterior, în afară de aceea că prezintă în sine o entitate, modifică semnificativ întregul sistem mai vast, al cărui parte el este. În astfel de cazuri, aportul adus stadiului anterior va fi clasificat atât separat, cât și împreună cu sistemul mai vast.

55c. În unele cazuri, aportul adus stadiului anterior nu prezintă în sine informații utile și urmează a fi clasificat împreună cu stadiul anterior. Acesta ar fi, de exemplu, cazul când un component cunoscut este ameliorat prin utilizarea nouă a unui material cunoscut.

55.d În unele cazuri, aportul adus stadiului anterior poate fi exprimat ca o soluție pentru rezolvarea unei probleme, de exemplu, o adaptare la o aplicare specifică sau un mijloc pentru evitarea vreunui dezavantaj. Soluțiile la probleme cel mai frecvent pot fi clasificate numai împreună cu stadiul anterior.

Este de menționat că întregul stadiu anterior nici o dată nu va fi considerat că face parte din informația de invenție. Sunt necesare doar părțile stadiului anterior care exprimă aportul adus la stadiul anterior în contextul informației de invenție.

56. Modul de abordare problemă - soluție înseamnă că clasificarea se bazează pe subiectul care este nou și contribuie la soluționarea problemei. Stadiul anterior este utilizat numai pentru a pune în evidență invenția în contextul stadiului anterior cunoscut. Dificultatea principală survine la clasificarea elementelor care sunt prezente în revendicări, dar care în sine nu sunt noi, nu contribuie la soluționarea problemei sau nu sunt necesare pentru a exprima stadiul anterior în contextul invenției. Documentele de brevet deseori conțin informații irelevante pentru invenții sau, posibil, relevante numai pentru una din invențiile ce trebuie să fie clasificate. Astfel, la clasificarea unei invenții, elementele care nu contribuie la soluționarea problemei vor fi excluse.

57. O excepție de la modul de abordare prezentat mai sus aplicat la clasificarea invențiilor prezintă cazurile când documentul de brevet nu descrie nici un aport adus stadiului anterior, dar care necesită a fi clasificat. În aceste cazuri, clasificarea se va baza pe descrierea deplină a invenției și documentul va fi clasificat în unul din locurile care acoperă această dezvoltare.

58. Regulile prezentate la paragrafele 2-9 nu vizează clasificarea neobligatorie. Este inutil a da instrucțiuni detaliate referitor la clasificarea

neobligatorie, deoarece nu există reguli universale pentru clasificarea neobligatorie și numai persoana care clasifică poate decide ce informații sunt utile pentru utilizarea documentării. Însă ar putea fi utile următoarele două recomandări:

- Uneori poate prezenta interes de a clasifica ceva în locul care nu acoperă lucrul respectiv, deoarece acest subiect se referă nemijlocit la obiectul acoperit de locul de clasificare.
- Ar fi de dorit în unele cazuri de a clasifica subiecte care nu sunt noi, când aceasta va prezenta o utilitate mai mare pentru documentare decât documentele cunoscute din stadiul anterior care prezintă aceeași informație, de exemplu, în cazul în care în așa mod informația este prezentată mai bine decât în stadiul anterior.

59. După rezolvarea problemei „ce trebuie de clasificat”, apare a doua, „unde de clasificat” informațiile identificate?

Aportul adus stadiului anterior se va clasifica, în primul rând, în locurile care cât mai precis identifică acest aport (elementele de noutate). Aceste locuri vor identifica elementele de noutate separat sau în combinație cu stadiul anterior, în funcție de specificul invenției, care vor fi exprimate ca elemente tehnice suplimentare sau ca o soluție pentru o problemă dată. În unele cazuri aceasta va conduce la clasificarea diferitor aspecte ale uneia și aceeași invenții în mai multe locuri.

Totuși, sunt frecvente cazurile când nu există locuri de clasificare pentru elementele specifice ce prezintă aportul la stadiul anterior, nici pentru elementele tehnice suplimentare, nici pentru soluția la problemă. Aceasta se întâmplă din cauza că schema de clasificare nu este suficient detaliată sau din cauza că invenția se referă la un obiect nou sau la o problemă nouă. În astfel de cazuri, invențiile vor fi clasificate în locurile care acoperă stadiul anterior relevant care este ameliorat de invenție.

Utilizarea revendicărilor pentru identificarea informației de invenție

60. După cum este definit la paragraful 7 informațiile de invenție sunt acelea care din ansamblul de informații tehnice dezvăluite în documentul de brevet (de exemplu, în revendicări, descriere, desene) reprezintă contribuția adusă de invenție la stadiul anterior. Informația de invenție se determină în contextul stadiului anterior, prin elementele definite de revendicările documentului de brevet, ținând cont în același timp de descriere și desene.

Revendicările unui brevet care este acordat în baza unei cercetări documentare și examinării de fond se presupune a identifica stadiul anterior și aportul adus de invenție la stadiul anterior.

Revendicările altor documente de brevet reflectă opinia solicitantului referitor la stadiul anterior și aportul adus la el. Această opinie poate fi corectă sau incorectă, în funcție de cunoașterea stadiului anterior de către solicitant. Astfel, unele revendicări din cerere pot să nu conțină elemente noi, prin urmare, nu definesc nici o invenție.

Când revendicările sunt formulate în formă bipartită, se presupune că divizarea reprezintă o distincție dintre stadiul anterior și aportul adus stadiului anterior. Însă este de menționat faptul că practica referitor la formularea revendicărilor bipartite variază în diferite țări, deci în această situație vor fi aplicate aceleași rezerve ca și referitor la opinia solicitantului din aliniatul precedent.

61. Când persoana care clasifică posedă cunoștințe referitor la stadiul anterior, de exemplu, dintr-un raport de documentare sau din cunoștințele în domeniul tehnic respectiv, aceste cunoștințe se vor folosi în analiza determinării ce prezintă stadiul anterior și ce prezintă aportul la stadiul anterior.

Uneori revendicările identifică problema invenției și, uneori această problemă este evidentă din conținutul revendicărilor; în asemenea situații este necesar de a determina problema obiectivă din descriere.

62. Utilizând revendicările ca îndrumar pentru clasificare trebuie întotdeauna de ținut cont de faptul că ele sunt formulate în scopuri juridice și nu pentru a da, în primul rând, informații. Astfel, este oportun de a consulta descrierea pentru a facilita interpretarea revendicărilor. Revendicările uneori conțin informații inutile, care nu contribuie la soluționarea problemei și care, astfel, nu fac parte din informația de invenție. Deseori documentul de brevet (descrierea) dezvăluie informații de invenție care nu sunt revendicate, dar care cer a fi clasificate obligator.

CAPITOLUL V. PROCEDURA DE CLASIFICARE A DOCUMENTELOR DE BREVET LA DIFERITE NIVELURI DE PUBLICARE

63. Toată informația de invenție care vizează un document de brevet, așa cum este definit la paragraful 7, trebuie să fie clasificată. În funcție de

avansarea procedurii de examinare, în cadrul căreia se clasifică documentul, este posibil ca informația de invenție să nu fie încă determinată pe deplin cu toată precizia dorită. În paragrafele de mai jos vor fi expuse procedurile care urmează a fi folosite pentru determinarea cât mai precisă a conținutului informației de invenție în scopurile clasificării principalelor tipuri de documente (brevete eliberate, cereri publicate care au făcut obiectul cercetării documentare, cererile publicate pentru care nu s-a efectuat cercetarea documentare).

Clasificarea brevetelor eliberate în baza documentării și examinării

64. Toate subiectele acoperite de revendicările unui document de brevet trebuie să fie clasificate ca informație de invenție, atât la nivel de fiecare element constitutiv nou și neevident, cât și la nivel de fiecare parte componentă a acestuia (subcombinație) nouă și neevidentă. Clasificarea se va baza pe obiectul fiecărei revendicări luate în ansamblul său și pe fiecare mod de realizare inventiv conținut în aceeași revendicare.

65. Toate subiectele dezvăluite care nu sunt revendicate, dar care sunt noi și neevidente, vor fi clasificate, de asemenea, ca informație de invenție.

66. Este de dorit de a clasifica sau indexa toată informația adițională care completează informația de invenție, indiferent de faptul unde ea este menționată, în revendicări sau în alte părți ale documentului, dacă această informație este utilă în scopurile cercetării documentare.

Clasificarea cererilor de brevet care au făcut obiectul cercetării documentare dar nu au fost examinate

67. Orice subiect revendicat, care pare a fi nou și neevident, în lumina rezultatelor cercetării documentare, trebuie să fie clasificat ca informație de invenție, atât la nivel de fiecare element constitutiv nou și neevident, cât și la nivel de fiecare parte componentă a acestuia (subcombinație) nouă și neevidentă. Clasificarea se va baza pe obiectul fiecărei revendicări luate în ansamblul său și pe fiecare mod de realizare inventiv conținut în aceeași revendicare.

68. Toate subiectele dezvăluite care nu sunt revendicate, dar par a fi noi și neevidente, în lumina rezultatelor cercetării documentare, se vor clasifica în calitate de informație de invenție.

69. Este de dorit de a clasifica sau de a indexa toată informația adițională ce completează informația de invenție, indiferent de faptul unde ea este menționată, în revendicări sau în alte părți ale documentului, dacă această informație este utilă în scopurile cercetării documentare.

Clasificarea documentelor de brevet care nu au făcut obiectul cercetării documentare

70. Toate subiectele revendicate, care în opinia specialistului care clasifică sunt potențial noi și neevidente, trebuie să fie clasificate în calitate de informație de invenție atât la nivel de fiecare element constitutiv nou și neevident, cât și la nivel de fiecare parte componentă a acestuia (subcombinații nouă și neevidentă. Clasificarea se va baza pe obiectul fiecărei revendicări luate în ansamblul său și pe fiecare mod de realizare inventiv conținut în aceeași revendicare.

71. Toate subiectele dezvăluite care nu au fost revendicate și care, în opinia specialistului care clasifică sunt potențial noi și neevidente, trebuie să fie clasificate în calitate de informație de invenție.

72. Toate persoanele care fac clasificarea fără a fi specialiști în domeniul tehnic respectiv, trebuie să se bazeze pe ansamblul revendicărilor pentru a determina subiectul ce urmează a fi clasificat.

73. Este de dorit de a clasifica sau indexa toată informația adițională care completează informația de invenție, indiferent de faptul unde ea este menționată, în revendicări sau în alte părți ale documentului, dacă această informație este utilă în scopurile cercetării documentare.

Observații generale

74. Documentele de brevet trebuie să fie clasificate ca o entitate unică și toate lucrurile inventive care sunt revendicate sau dezvăluite în cerere vor fi definite și clasificate individual. Diferite lucruri inventive sunt reprezentate, de exemplu, prin diferite revendicări, prin variante sau prin categorii de obiecte diferite (de exemplu, un produs și modul de fabricare a acestuia).

75. Când subiectul, care constituie informația de invenție, nu a fost revendicat și este deja reprezentat prin clasificarea unei cereri înrudite publicate de același oficiu, de exemplu, cererea principală a unei cereri divizionare publicate, nu va fi necesară o nouă clasificare a acesteia.

76. În cazul în care persoana ce clasifică constată că documentul de brevet nu conține nici o informație de invenție, ea trebuie, totuși, să atribuie cel puțin un simbol de clasificare acestui document în calitate de simbol de informație de invenție. În acest caz, clasificarea se va baza pe acea parte din ansamblul documentului care se va considera a fi cea mai utilă în scopurile cercetării documentare.

77. Pentru a reduce la minimum numărul simbolurilor de clasificare în documentele de brevet, care ar putea fi excesiv, clasificarea efectuată la etapele anterioare publicării cererii poate fi reexaminată, în scopul de a fi confirmată sau modificată, deoarece cererea ulterioară servește drept bază pentru acordarea brevetului, poate face obiectul unei cercetări documentare, unei evaluări sau a unei abandonări. Este de menționat că majoritatea oficiilor nu clasifică decât un singur tip de documente de brevet care face obiectul publicărilor succesive, ceea ce deseori conduce la faptul că clasificarea atribuită la etapa publicării cererii nu este reexaminată la acordarea brevetului în baza acestei cereri, dacă simbolurile de clasificare au fost confirmate în timpul cercetării documentare.

CAPITOLUL VI. REGULILE APLICABILE ÎN ALEGEREA INTRĂRILOR PENTRU CLASIFICARE

78. Înainte de a clasifica un document de brevet, este necesar de a contura corect informația de invenție și informația adițională conținută în document, după cum este indicat în paragrafele 7-31. O dată definită, această informație se va clasifica cât mai complet în CIB. Nici într-un caz prezența sau absența intrărilor de clasificare pentru anumite caracteristici nu va conduce la modificarea conceptului informației ce trebuie să fie clasificată.

Alegerea unei subclase

79. CIB reprezintă un sistem ierarhic de clasificare, ce oferă posibilitatea de procedat în mod sistematic și în etape prin descreștere în această structură ierarhică până la determinarea subclasei ce trebuie de menținut pentru clasificarea obiectului invenției. Se poate de început cu determinarea secțiunii pertinente, apoi a subsecțiunii și a clasei corespunzătoare și, în clasa menținută, a subclasei care acoperă mai bine obiectul de clasificat. Urmând această metodă, este de reținut că

titlul secțiunilor, subsecțiunilor și claselor nu prezintă decât indicații aproximative ale domeniului pe care ele le acoperă.

80. Există o serie de metode care s-au demonstrat a fi eficiente în determinarea subclasei pertinente. Aceste metode pot consta din:

a) a utiliza indexul alfabetic al cuvintelor cheie din CIB;

b) a face o cercetare în textul integral al CIB sau în indexul cuvintelor cheie;

c) a trece în revistă simbolurile de clasificare ale documentelor de brevet cele mai apropiate obiectului invenției, de exemplu, prin analiza statistică a documentelor găsite în timpul cercetării documentare în text prin intermediul termenilor tehnici corespunzători.

Deși aceste metode pot conduce la descoperirea unui loc mai precis decât o subclasă, relevanța clasificării se va verifica de fiecare dată prin precizarea domeniului acoperit de intrarea respectivă, ținând cont de intrările ierarhice superioare și de regulile de clasificare aplicabile în acest sector particular al CIB.

81. După determinarea unei subclase, conform metodelor descrise mai sus, este necesar de a verifica dacă ea acoperă un domeniu suficient de larg pentru a cuprinde obiectul tehnic de clasificat. În acest scop, este necesar de consultat, după caz, trimiterile și notele ce figurează după titlul subclasei, precum și definiția referitor la clasificare care însoțește titlul.

Alegerea unei grupe

82. O dată ce a fost determinată subclasa, este necesar de a continua procedura de clasificare prin descreștere în structura ierarhică a CIB până la identificarea grupei principale și a subgrupeii pertinente în subclasa aleasă. Înainte de utilizarea acestei proceduri este absolut necesar de a verifica care este, dintre cele trei reguli generale de clasificare care vor fi descrise mai jos (regula curentă, regula primului loc și regula ultimului loc), cea care se aplică în subclasa aleasă și dacă există pentru anumite părți ale acesteia reguli speciale de clasificare (vezi cap. VI, pct. 96)

83. Deosebirile dintre regulile generale de clasificare sunt expuse în paragrafele ce urmează, dar este important de reținut că aceste reguli au următoarele caracteristici esențiale comune:

a) numeroase obiecte tehnice sunt în întregime acoperite de o singură grupă din schema subclasei; în acest caz, obiectul considerat este clasificat în acea grupă, indiferent de regula generală de clasificare care se aplică în subclasă;

b) dacă sunt dezvăluite mai multe obiecte ale invenției într-un document de brevet, regula generală valabilă în subclasă este aplicată separat pentru clasificarea fiecărui obiect;

c) dacă o subcombinație a obiectului invenției este în sine nouă și neevidentă, ea este clasificată separat în funcție de regula generală aplicată în subclasă.

În cazul în care obiectul tehnic este acoperit de mai multe grupe ale subclasei (unele grupe, de exemplu, se pot intersecta, iar altele nu corespund decât subcombinațiilor obiectului și nu acestui obiect ca atare), va fi importantă regula generală de clasificare aplicată în subclasă pentru a permite determinarea grupei sau grupelor corespunzătoare.

Regula curentă de clasificare

84. Regula curentă din CIB este regula de clasificare „din lipsă”, care se aplică în toate sectoarele de clasificare în care nici o regulă de prioritate și nici o regulă specială de clasificare nu se enunță. Ea se bazează pe aceeași concepție ca și clasificarea, care cere ca unul și același obiect tehnic să fie clasificat în unul și același loc din clasificare, ceea ce presupune că intrările din clasificare se exclud una pe alta.

85. Nici o regulă generală de prioritate, cum ar fi regula primului loc și regula ultimului loc descrise în paragrafele 89-95, nu este aplicabilă în sectoarele CIB în care este prevăzută regula curentă. În același timp, criteriile de prioritate expuse mai jos vor fi aplicate pentru limitarea clasificărilor multiple excesive și alegerea grupelor ce corespund mai bine obiectelor tehnice de clasificat:

a) Grupele ce se referă la subiecte mai complexe au prioritate asupra grupelor ce se referă la subiecte mai puțin complexe. De exemplu, grupele rezervate combinațiilor au prioritate asupra grupelor rezervate

subcombinațiilor și grupele rezervate „lucrurilor în întregime” au prioritate asupra grupelor rezervate „detaliilor”.

b) Grupele ce se referă la subiecte mai specializate au prioritate asupra grupelor ce se referă la subiecte mai puțin specializate. De exemplu, grupele rezervate pentru un tip de subiect unic în genul său sau un subiect ce oferă mijloace de rezolvare a problemelor particulare au prioritate asupra grupelor mai generale.

Când sunt aplicabile trimiterile sau regulile de prioritate conform punctelor intrărilor, acestea prevalează asupra principiilor generale de prioritate.

86. Pentru clasificarea unui subiect caracterizat prin mai multe aspecte sau pentru atribuirea simbolurilor de clasificare complementare reprezentând informații utile pentru documentare (informație adițională), se vor aplica principiile ce se referă la clasificarea multiplă (vezi paragrafele 32-37).

87. După alegerea subclasei corespunzătoare, este necesar de urmat procedura descrisă mai jos, care permite identificarea unei intrări precise din clasificare la fiecare nivel ierarhic, începând cu grupa principală:

a) Trecerea în revistă a tuturor grupelor pentru a determina dacă vreuna dintre ele prevede numai obiectul tehnic de clasificat. În acest caz, se trece la etapa c) pentru această grupă.

b) Dacă se constată că obiectul tehnic poate fi clasificat în mai multe grupe, criteriile definite la paragrafele 85 vor servi ca îndrumar.

(i) Dacă aceste criterii pun în evidență o prioritate între grupe, este aleasă grupa prioritară. Pot fi eventual menținute pentru clasificare și alte grupe care au un câtuși de mic nivel de prioritate, dacă acestea sunt considerate ca fiind utile pentru cercetarea documentară, de exemplu, pentru efectuarea unei cercetări de tip boolean. Fiecare grupă menținută va fi ulterior supusă separat procedurii din etapa c).

(ii) dacă prioritatea între grupe nu poate fi determinată conform acestor criterii, fiecare grupă va fi supusă procedurii din etapa c).

c) Se repetă etapa a) și, după caz, etapa b), la fiecare nivel ierarhic inferior până la acel în care obiectul invenției nu mai este prevăzut în nici o subgrupă al nivelului ierarhic următor.

88. Dacă nici o intrare specifică nu este prevăzută pentru o combinație în vreun sector din Clasificare unde se aplică regula curentă, această combinație este clasificată conform subcombinațiilor sale, urmând criteriile definite în paragraful 85. Subcombinațiile care nu au fost menținute în clasificare aplicând aceste criterii, vor fi luate în considerare pentru clasificarea în calitate de informație adițională.

Reguli de prioritate

89. În unele sectoare din Clasificare se aplică regulile de prioritate. Ele au ca scop de a face clasificarea mai coerentă. Fiind opuse regulii curente, regulile de prioritate enunță regulile generale de prioritate între toate grupele sectorului considerat. Prezența regulii generale de prioritate nu exclude posibilitatea de clasificare multiplă în aceste sectoare, de exemplu, când este necesar de clasificat diferite aspecte ale unui subiect sau când subiectul conține informații adiționale care sunt de dorit a fi clasificate.

Sectoarele în care se aplică regulile de prioritate sunt clar semnalate printr-o notă situată în locul ierarhic mai superior la care ele se referă.

Regula primului loc

90. În unele părți din Clasificare, regula de prioritate aplicabilă este cea a primului loc. În asemenea cazuri, această regulă este semnalată printr-o notă cu următorul conținut: „În prezenta subclasă/ în prezenta grupă principală/ în prezenta grupă, la fiecare nivel ierarhic, clasificarea se efectuează în primul loc corespunzător”. Conform acestei reguli, pentru a clasifica un obiect tehnic al invenției, este necesar de a determina în succesiune, la fiecare nivel ierarhic, prima grupă care acoperă o parte din obiectul tehnic până la subgrupa de menținut pentru clasificare la cel mai jos nivel corespunzător din sistemul ierarhic. Când în documentul de brevet sunt descrise mai multe obiecte tehnice, regula primului loc se aplică separat pentru fiecare din ele.

91. După alegerea subclasei corespunzătoare obiectului invenției, se va aplică procedura următoare, pentru a permite identificarea unei intrări precise din Clasificare:

a) se determină prima grupă principală din subclasă, în care obiectul invenției este prevăzut cel puțin parțial;

b) se determină, în această grupă principală, prima subgrupă la nivel de un punct în care obiectul invenției este prevăzut cel puțin parțial;

c) se repetă etapa precedentă prin parcurgerea nivelelor ierarhice succesive ale subgrupelor până la determinarea primei subgrupe la nivel ierarhic cel mai jos (adică a celui care conține cel mai mare număr de puncte), în care obiectul invenției este prevăzut.

92. Dacă nici o intrare specială nu este prevăzută pentru o combinație în sectorul din Clasificare în care se aplică regula primului loc, combinația se clasifică în prima grupă în care cel puțin o subcombinație a sa este prevăzută. Orice altă subcombinație considerată nouă și neevidentă de asemenea să fie clasificat separat conform procedurii ce se referă la regula primului loc. Subcombinațiile considerate ca informație ce prezintă interes pentru cercetarea documentară vor fi clasificate în calitate de informație adițională.

Regula ultimului loc

93. În anumite părți din Clasificare se recurge la regula de prioritate a ultimului loc. Când această regulă se aplică, ea este semnalată printr-o notă cu următorul conținut: „În prezenta subclasă/ în prezenta grupă principală/ în prezenta grupă, dacă nu este indicat altfel, clasificarea se efectuează în ultimul loc corespunzător”. Conform acestei reguli, pentru a clasifica un obiect tehnic al invenției, este necesar de determinat în succesiune, la fiecare nivel ierarhic, ultima grupă ce acoperă o parte din obiectul tehnic până la subgrupa de menținut pentru clasificare la cel mai jos nivel corespunzător din sistemul ierarhic. Când mai multe obiecte tehnice particulare sunt dezvăluite într-un document de brevet, regula ultimului loc se aplică separat pentru fiecare dintre ele.

94. După alegerea subgrupe corespunzătoare, se aplică procedura următoare pentru a permite identificarea unei intrări precise din Clasificare:

a) se determină ultima grupă principală din subclasă, în care obiectul invenției este prevăzut cel puțin parțial;

b) se determină, în această grupă principală, ultima subgrupă la nivel de un punct în care obiectul invenției este prevăzut cel puțin parțial;

c) se repetă etapa precedentă prin parcurgerea nivelelor ierarhice succesive ale subgrupelor până la determinarea ultimei subgrupe la nivelului ierarhic cel mai jos (adică acel ce conține cel mai mare număr de puncte) în care obiectul invenției este prevăzut.

95. Dacă nici o intrare particulară nu este prevăzută pentru o combinație în sectorul de clasificare în care se aplică regula ultimului loc, combinația este clasificată în ultima grupă în care cel puțin o subcombinație a acesteia este prevăzută. Orice altă subcombinație considerată a fi nouă și neevidentă trebuie, de asemenea, să fie clasificată conform procedurii ce se referă la regula ultimului loc. Subcombinațiile considerate ca informație ce prezintă interes pentru cercetarea documentară, pot fi clasificate în calitate de informație adițională.

Reguli speciale

96. Pentru unele locuri, puține la număr din Clasificare, se aplică reguli speciale. Ele prevalează asupra regulilor generale de clasificare. Toate regulile speciale sunt clar semnalate în notele situate la locurile respective, de exemplu, C04B38/00, C08L, G05D. Nota 2.b), ce urmează după titlul subclasei C08L („Compoziții ce conțin compuși macromoleculari”) precizează că în această subclasă compozițiile sunt clasificate conform unui sau unor constituenți macromoleculari prezenți în cantități mai mari; dacă toți constituenții sunt prezenți în cantități egale, compoziția se clasifică conform fiecărui din constituenții săi.

CAPITOLUL VII. UTILIZAREA CIB ÎN SCOPURILE CERCETĂRII DOCUMENTARE

Tipuri de documentare

97. Practic toate documentele de brevet publicate au simboluri de clasificare. CIB poate fi utilizat pentru diverse tipuri de cercetări în documentația prezentată pe hârtie sau în bazele de date electronice:

a) **Documentarea la noutate** – O „documentare la noutate” este destinată pentru a stabili prezența sau lipsa noutății invenției revendicate într-o cerere de brevet. Documentarea are ca scop de a descoperi stadiul anterior pertinent, pentru stabilirea faptului dacă invenția a fost sau nu deja divulgată la o dată anterioară datei de referință pentru documentare.

b) Documentarea la brevetabilitate sau validitate – O „documentare la brevetabilitate sau validitate” are ca scop regăsirea documentelor ce permit de a determina nu numai faptul dacă invenția este nouă, ci și dacă ea corespunde altor criterii de brevetabilitate, de exemplu, dacă ea implică sau nu o activitate inventivă (adică, dacă ea reiese sau nu de o manieră evidentă din stadiul anterior) sau dacă ea prezintă un rezultat util ori un progres tehnic. Acest tip de documentare va cuprinde toate sectoarele tehnice în care este posibil de a fi găsite documente pertinente referitor la invenție. Documentările la noutate și la brevetabilitate sunt efectuate în special de către oficiile de Proprietate Industrială, ținând cont că ele efectuează procedura de examinare în domeniul brevetelor.

c) Documentarea la riscul de contrafacere – O „documentare la riscul de contrafacere” are ca obiect descoperirea brevetelor și cererilor de brevet publicate, cărora o activitate industrială anumită ar putea aduce atingere. Acest tip de documentare vizează a determina dacă vreun brevet existent conferă drepturi exclusive ce se extind asupra acestei activități industriale sau a unei părți a acesteia.

d) Documentarea indicativă – O „documentare indicativă” propune persoanei interesate de a lua cunoștință de stadiul anterior al unui domeniu tehnic particular. Ea deseori este încă numită „documentare privind stadiul anterior”. Acest tip de documentare permite de a obține informații de caracter general pentru activitățile de cercetare-dezvoltare și de a ține în evidență documentele de brevet existente deja în domeniul considerat. Un alt scop al acestui tip de documentare este necesitatea determinării tehnicilor înaintate care ar putea înlocui tehnicile existente sau de evaluare a unei tehnici date, a cărei exploatare este propusă sub o licență sau a cărei achiziționare se presupune.

Pregătirea unei documentări

98. Înainte de a începe o documentare, este necesar inițial de a defini clar obiectul. Pentru unele tipuri de documentări (de exemplu, pentru documentarea la brevetabilitate), va fi necesară cercetarea mai multe obiecte tehnice. Când cu rigozitate va fi definit obiectul tehnic pentru care se va efectua documentarea, cercetătorul îl va localiza în CIB. Examinarea obiectului tehnic în cauză va permite evidențierea unuia sau mai multor cuvinte (termeni tehnici) care acoperă cu aproximație domeniul tehnic sau exact la care se referă acest obiect.

Definirea domeniului de documentare

99. După ce se determină termenii tehnici care se referă la obiectul tehnic de cercetat, este de dorit de a aborda sistemul CIB utilizând indexul cuvintelor-cheie din CIB sau CD-ROM-ul IPC: CLASS, care permite regăsirea termenilor tehnici în textul CIB propriu-zis sau în indexul cuvintelor-cheie din CIB. Indexul cuvintelor-cheie poate indica cercetătorului o grupă precisă din CIB, deseori doar la nivel de grupă principală din subclasa respectivă.

100. Dacă indexul cuvintelor-cheie sau CD-ROM-ul IPC: CLASS nu au permis de a descoperi un domeniu de documentare pertinent, cercetătorul trebuie să parcurgă cele opt secțiuni ale CIB alegând, conform titlului lor, secțiunile și clasele ce convin. Apoi, se vor examina titlurile claselor menținute și a subclaselor lor, notând subclasele care par a fi raportate subiectului cercetat.

101. O altă metodă ce permite determinarea subclasei corespunzătoare este efectuarea documentării după text, conform termenilor tehnici determinați, în bazele de date ce conțin texte integrale sau rezumatul documentelor de brevet, făcând apoi o analiză statistică a simbolurilor de clasificare atribuite documentelor găsite (proiectul CLAIMS). Subclasele care figurează mai frecvent în simbolurile de clasificare ale documentelor vor fi luate în considerare pentru determinarea domeniului de documentare.

102. După ce a fost determinată subclasa corespunzătoare, este necesar de examinat trimiterile și notele care însoțesc titlul subclasei pentru a evalua cât mai precis conținutul acestei subclase și pentru a determina limitele exacte între subclasele înrudite, ceea ce eventual poate releva că subiectul documentării este de fapt acoperit de o altă subclasă. Când există o definiție referitor la clasificare pentru subclasa menținută, ea va fi studiată cu atenție, întrucât aceste definiții dau indicația cea mai precisă a domeniului care acoperă subclasele.

103. Este necesar apoi de a parcurge toate grupele principale din clasă pentru determinarea celei mai convenabile grupe, ținând cont de titlul acestora și notele și trimiterile care-l însoțesc, după caz.

104. După determinarea grupei principale corespunzătoare, cercetătorul va parcurge toate grupele la nivel de un punct care depind de ea și va selecta cea care pare să corespundă cel mai bine subiectului în cauză. Dacă grupa la nivel de un punct este ea însăși subdivizată în alte grupe

cu mai multe puncte, se va menține pentru documentare grupa cea mai îndepărtată (adică grupa cu cele mai multe puncte) care corespund cel mai bine.

105. Dacă grupa aleasă conține o notă de prioritate care face trimitere la o altă grupă, de exemplu „7/16...(7/12 are prioritate), este necesar de făcut documentarea atât în grupa care are prioritate, cât și în grupa aleasă, adică, reluând exemplului citat, atât în grupa 7/12, cât și în grupa 7/16, deoarece documentele care se referă totodată la subiectul din grupa 7/16 și la cel din grupa 7/12 se vor clasifica în ultima grupă. În schimb, dacă subiectul în cauză cuprinde totodată elementele din grupa 7/12 și cele din grupa 7/16, nu va fi necesar de documentat în grupa 7/16.

Exemplu: C08F2/04 Polimerizarea în soluție (2/32 are prioritate)
 C08F2/32 Polimerizarea în emulsii de apă-în-ulei

Polimerizarea ce se caracterizează prin faptul că ea intervine într-un solvent special se poate regăsi la una din aceste intrări, de aceea este necesar de efectuat documentarea la aceste două intrări; în cazul în care, polimerizarea în cauză nu poate interveni într-o emulsie apă-în-ulei, nu va fi necesară o documentare în grupa 2/32.

106. Dacă grupa aleasă se găsește într-o subclasă, sau o parte a acesteia, care este afectată de o regulă generală de prioritate, de exemplu, regula ultimului loc, este necesar de a atrage atenția în special domeniului acoperit de grupele care au prioritate, pentru a depista alte grupe ce pot acoperi anumite aspecte ale obiectului tehnic al documentării.

107. După finisarea documentării în grupa menținută, cercetătorul poate examina grupele ierarhic superioare (adică, care au mai puține puncte), care se referă la un subiect mai vast incluzând subiectul în cauză care poate fi aici clasificat.

108. În sectoarele CIB în care se aplică clasificări multiple sau în care există sisteme hibride, se recomandă de început documentarea prin utilizarea unei combinații de simboluri de clasificare sau a simbolurilor de clasificare însoțite de coduri de indexare care le sunt asociate, ceea ce va permite o interogare mai precisă. Pentru a obține rezultate de documentare complete, se va extinde interogarea astfel încât să fie menținute numai simbolurile de clasificare cele mai pertinente.

109. Dacă nici un document pertinent nu a fost găsit, aceasta înseamnă că nu a fost bine aleasă intrarea în CIB. În acest caz, obiectul tehnic în cauză va fi exprimat prin alte simboluri de clasificare și procedura de definire a domeniului de documentare va fi reexaminată.